

Bemærkninger til forslaget

Fogh-regeringen har været noget nær en katastrofe for de ældre på arbejdsmarkedet, ikke mindst kvinderne. Ledigheden blandt de 55-59-årige kvinder er steget med 27 pct., fra Fogh tog over, til nu. I reelle tal er det en stigning fra 11.775 i 4. kvartal 2001 til 14.950 kvinder i 4. kvartal 2003, jf. Danmarks Statistik.

Også for mændene er det gået hurtigt ned ad bakke under Fogh. Faktisk endnu hurtigere end hos kvinderne, selv om den samlede arbejdsløshed her er mindre. Ledigheden blandt de 55-59-årige mænd er steget med 35 pct. under Fogh. Eller i reelle tal en stigning fra 9.482 i 4. kvartal i 2001 til 12.769 mænd i 4. kvartal 2003, jf. Danmarks Statistik.

Nogle virksomheder har en moral om så vidt muligt ikke at afskedige trofaste ældre medarbejdere. Andre virksomheder – herunder Beskæftigelsesministeriet – lader seniorerne stå langt fremme i rækkerne, når der skal fyres.

For seniorer betyder en fyreseddel en øget risiko for at ende i langtidsarbejdsløshed, marginalisering og måske ufrivillig tilbagetrækning fra arbejdsmarkedet.

Under SR-regeringen fik SF gennemført en servicejobordning, der formåede at fremme beskæftigelsesmulighederne for langtidsledige, der er fyldt 48 år, jf. lov om servicejob (lov nr. 1.081 af 29. december 1999). Mere end 3.600 arbejdsløse over 48 år kom ud i servicejobordning på de ca. 2 år, hvor ordningen fungerede. En masse seniorer fik tilbudt et samfundsnyttigt arbejde på almindelige løn- og arbejdsvilkår. Samtidig bidrog ordningen til at styrke det offentlige serviceniveau.

Alligevel valgte VK-regeringen af ideologiske årsager at afskaffe ordningen. Støtte til at hjælpe ældre

arbejdsløse til et job og samfundet til en bedre velfærdsservice stod ikke på regeringens ideologiske ønskeseddel.

Som begrundelse for at slagte en velfungerende ordning fremførte VK-regeringen, at arbejdsløsheden faldt, og at der derfor ville komme masser af jobmuligheder, også for de ældre arbejdsløse. Argumentet har desværre ikke holdt, for virkeligheden har været en ganske anden. Arbejdsløsheden er steget og steget gennem de seneste to år. Samtidig har AF og kommunerne store problemer med at skaffe fornuftige og perspektivrige aktiveringstilbud til den stadig større gruppe af arbejdsløse over 48 år. Derfor foreslås det, at servicejobordningen genindføres.

Ordningen bør genetableres, således at de offentlige institutioner og humanitære organisationer, der ansætter en ny medarbejder i et servicejob, får et løntilskud på 110.000 kr. Det vil betyde, at staten for hver ny stilling sparer 52.000 kr. pr. person i årlige udgifter. Alternativet til et servicejob er dagpenge, som i gennemsnit betyder en udbetaling på 161.800 kr., jf. finansloven 2004, fordi forudsætningen for at få et servicejob er, at man er arbejdsløs og har været ledig i mindst et år.

Fordelene ved servicejobordningen er indlysende. Den enkelte får et meningsfyldt og ordinært arbejde til overenskomstmæssig betaling. Kommunerne kan forbedre deres velfærdsservice for den halve pris. Tilsvarende kan humanitære organisationer udvide deres indsats. Staten sparer penge for hver person, der kommer i job. SF foreslår, at der i første omgang afsættes midler til 10.000 personer i servicejob, hvilket vil give staten en besparelse på 500 mio. kr. pr. år.